

příčiny v tomto případě zkoumati, — mohlo by se tak státi v tomto případě jen, kdyby byl st-l býval před válkou zaměstnán při instalačních pracích, spadajících do oboru zařizování vodovodů. Tomu tak však nebylo, jak bylo výše doloženo a jak také správně uvedl žal. úřad v nař. rozhodnutí. Tím padá i námitka, že st-li měla být udělena dispense od čtyřleté praxe, neboť i tato námitka se opírá o cit. cis. nař., jehož však již se zřetelem na to, co bylo uvedeno, na st-le nelze použítí.

Č. 12.962.

Živnostenské právo: * Pro posouzení rozsahu radikované živnosti hostinské je rozhodný právní stav v době vydání živn. řádu z roku 1859.

(Nález z 2. července 1937 č. 13.487/37.)

Prejudikatura: Boh. A 611/20.

Věc: Marie H. v Dobříví proti rozh. min. obch. z 20. června 1934 o rozsahu radikované živnosti hostinské.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím vyslovil žal. úřad v pořadí správních stolic, že rozsah reálního práva živnostenského, spojeného s domem č. j. 48 v Dobříví, vyplývá z listů G (smlouva z 30. ledna 1821) a H (smlouva z 21. prosince 1844); arg. slova »nebst Beibehaltung ihrer Schänke«, »Befugnisse Bierschanksrecht . . . . zu erteilten«, »žádnému právo k pivnímu šenku udělití nechce«. Z těchto výrazů třeba usuzovati, že se nejednalo o nic jiného, než o pivní šenk. Listiny G a H se týkají vlastně nemovitostí č. p. 68 v Dobříví, uvádějí však též nemovitost č. p. 48, uznávající právo s ní spojené, takže při výkladu vlastních listin nelze nepřihlížeti k jejich obsahu. St-lčin názor, že s výrazem hospoda (Wirtshaus) se spojuje nutně pojem poskytnutí pokrmů, přístřeší a zotavení, není povahou věcí odůvodněn. Aby se mohlo přiznati právo v celém rozsahu § 16 živn. řádu, musí listiny obsahovati i ustanovení policejního rázu stran poskytnutí pokrmů, přístřeší atd. Avšak i kdyby se akceptoval st-lčin názor, mluví proti tomu uvedený obsah listin G a H, z kterých vyplývá, že šlo »o šenkovnu, o právo k pivnímu šenku«.

Jednaje o stížnosti podané na toto rozhodnutí, vycházel soud z těchto úvah:

Odůvodnění, jímž žal. úřad podepřel svůj výrok o omezeném rozsahu radikované živnosti při st-lčině domu na pouhé právo výčepu piva podle § 16 lit. c) živn. řádu, spočívá v podstatě na právním názoru, že k tomu, aby živnosti té mohl býti přiznán rozsah širší, zahrnující v sobě zejména všechna ostatní oprávnění v posléze cit. zákonném ustanovení vyjmenovaná, že dům st-lčin je v listinách jí předložených na několika místech označen jako »hospoda«. K tomu, aby této radikované živnosti mohl býti přiznán plný rozsah st-lkou uplatňovaný, musily by listiny ty po názoru žal. úřadu obsahovati i ustanovení policejního rázu stran po-

skytnutí pokrmů, přístřeší atd., nic takového však v nich uvedeno není, naopak se v některých z těchto listin právo to vymezuje výrazy »Schänke«, Bierschanksrecht« a »právo k pivnímu šenku«. Názor ten je mylný.

Již ve svém nálezu Boh. A 611/20 vyslovil tento soud právní názor, že pro otázku r o z s a h u (objemu) oprávnění živnosti radikované rozhodným je onen stav, jaký byl v tomto směru v době vydání živn. řádu, a že pro řešení této otázky jsou tudíž rozhodna ona ustanovení, která až do vydání živn. řádu platila o r o z s a h u (objemu) živnosti hostinské a výčepní. Při názoru tom setrval tento soud i v daném případě a odkazuje podle § 44 jedn. řádu na odůvodnění cit. nálezu. Měl-li však v daném případě žal. úřad tomuto názoru učiniti zadost, byl by musil zkoumati, jaký byl v příčině propůjčování hostinských živností stav práva v době před vydáním živn. řádu — v daném případě v době vyhotovení listin, jichž se st-lka dovolávala — a teprve pak, kdyby byl zjistil, že v oné době k dosažení všech oprávnění, obsažených dnes v § 16 živn. řádu — resp. aspoň jiných ještě oprávnění než práva k výčepu piva, nestačilo povšechné udělení »práva hospody«, nýbrž bylo již tehdy třeba, aby všechna jednotlivá oprávnění byla zvlášť vyjmenována, resp. že v době pozdější, přece však spadající do doby před vydání živn. řádu z r. 1859, byla na těchto starších oprávněních provedena ex lege nějaká změna, byl by směl žádost st-lčinu o přiznání širšího rozsahu její radikované živnosti zamítnouti. —

Č. 12.963.

Živnostenské právo: * Také pouhé provozování komisionářského obchodu s cennými papíry ve velkém spadá pod pojem živnosti bankovní a směnářské podle zákona č. 44/1933 Sb.

(Nález z 2. července 1937 č. 13.489/37.)

V ě c: Oskar B. v Praze proti rozh. zem. úřadu v Praze z 28. července 1934 o opovědi živnosti bankovní.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Veřejná obchodní společnost, protokolovaná pod firmou »Brahmer a spol. v Praze«, nabyta na základě opovědi z 31. března 1932 oprávnění k provozu svobodné živnosti komisionářského obchodu s cennými papíry ve velkém, o čemž jí byl také magistrátem hlav. města Prahy vydán živnostenský list z 8. dubna 1932. Jméno uvedené firmy bylo později změněno na firmu »Brahmer & spol., komisionářský obchod s cennými papíry v Praze«.

Dne 15. února 1934 oznámil st-l magistrátu hlav. města Prahy jako živnostenskému úřadu I. stolice, že odpadnutím společníků se stal jediným majitelem shora uvedené firmy, opověděl živnost komisionářského obchodu s cennými papíry ve velkém a žádal, aby mu byl vydán příslušný živnostenský list.